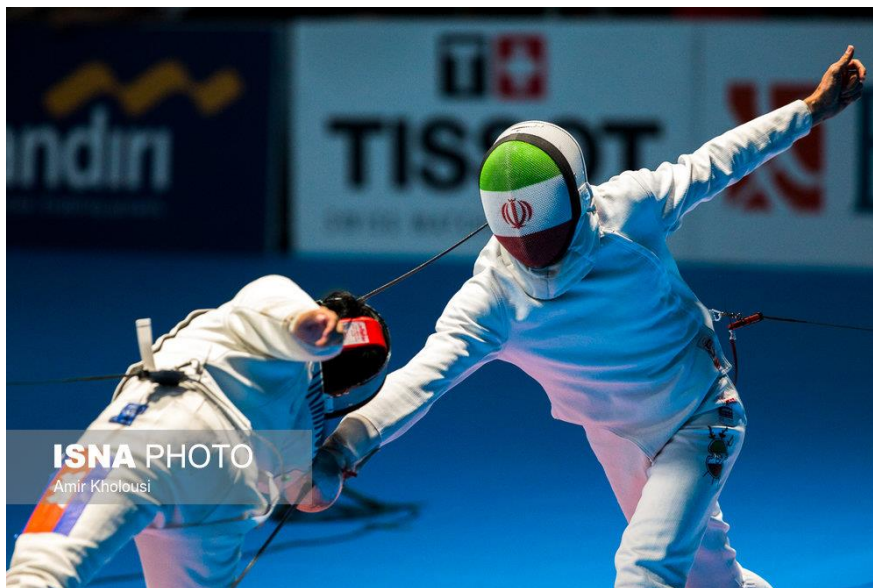

۷ کار والدین که کودکان شمشیربازی را دیوانه می کند

ترجمه: عباسعلی فاریابی (۱۳۹۹/۱۲/۱)

همیشه بین هر کودک و پدر یا مادری فشار و دافعه ای وجود دارد، زیرا این یک قسمت طبیعی از این رابطه است. اما برای والدین شمشیربازی، به دلیل سیستم آموزشی خاص این رشته، و به دلیل فشارهای مسابقات، یک لایه فشار و کشش اضافی به وجود می آید و والدین گاهی اوقات ناخواسته می توانند بچه ها را تا مرز دیوانگی سوق دهند.

تقریباً همه ما در برخی رویدادهای ورزشی با والدی برخورد کرده ایم که کنترل خود را از دست می دهد. متأسفانه غیرمعمول نیست که برخی پدر و مادرها را مشاهده کنیم که از راه های مختلف، چه از کنار زمین یا بعد از تمرین، به ورزشکاران جوان خود فشار می آورند. شمشیربازی هم از این واقعیت مصون نیست، لکن برای والدین مهم است که در مورد عملکرد خود فکر کنند تا بتوانند به آن نتیجه درست، دلخواه و مطلوب خود به نحو احسن برسند.

همه ما در دوره هایی از زندگی مقصر بوده ایم که زیادی به بچه های خود سخت گرفتیم، البته تا اینجا هیچ اشکالی ندارد. آنچه ما می خواهیم از این به بعد انجام دهیم ادامه دادن به رشد فرزند و یافتن راه هایی که با آنها می توانیم این روند را بهبود بخشیم. و این کار با درک مشکلات احتمالی آغاز می شود.

در اینجا به هفت کار خاص والدین شمشیربازی می پردازیم که باعث دیوانه شدن کودکانشان می شود.

۱. اولویت دادن به برد

وقتی والدین تمرکز زیادی روی برنده شدن دارند نشان دادن اشتیاق کودکان به تمرین شمشیربازی بسیار سخت می شود. و ممکن است این گونه قلمداد شود که یک شمشیرباز فقط باید به فکر مسابقه باشد، نه لذت این ورزش.

بچه ها باید بشنوند که آنها در حال انجام کار بزرگی هستند، حتی اگر پیروز نشوند. در باخت نه تنها هیچ ضرری وجود دارد، بلکه باید بپذیریم که باخت اجتناب ناپذیر نیز هست. وقتی والدین فقط به فکر برنده شدن هستند، با این کار بیشتر لذت شمشیربازی را از کودکان می گیرند. یک اشتباه یا صد اشتباه روی پیست نمی تواند تأثیر ارزشمند شمشیربازی بر روی کودک شما را نفی کند.

۲. تلاش در مربیگری آنها

نقش والدین این است که فرزندشان را پدر و مادری کنند نه مربیگری آنها، حتی اگر تجربه شمشیربازی قبلی داشته باشید یا اینکه فکر می کنید بهترین کار را می دانید.

از پیست دور بشوید و فقط تماشا کنید و **در مورد شمشیربازی کودک خود هیچ توصیه ای نکنید**. خصوصاً در مواردی که ناخواسته باشد. آرام باشید! از تماشای بازی کودک خود لذت ببرید و فقط با آن حال کنید. در حال حاضر یک مربی شمشیربازی در حال آموزش به کودک شماست، بنابراین بگذارید او کار خود را انجام دهد و به فرزندتان اجازه دهید تا رابطه ای را که او می خواهد با مربی خود داشته باشد برقرار و مستحکم کند.

۳. ایجاد مشکلات کوچک

ما پدر و مادرها معمولاً بهترین چیزها را برای بچه هایمان می خواهیم، اما گاهی اوقات در تربیت ورزشی فرزندان خود به آسانی از یک کاه کوه می سازیم. قضاوت بد داور یا مناسب نبودن وست شمشیربازی می تواند والدین شمشیربازی را به فکر واداشته و تصورات بیش از حدی در ذهنشان ایجاد کنند.

آنچه که برای والدین شمشیربازی یک شیء عظیم به نظر می رسد ممکن است در واقع کودک را آزار ندهد. اما بهتر است که نفسی بکشید و قبل از نتیجه گیری و سر و صدا کردن، بررسی کنید که آیا این مورد خاص ارزش این همه تکاپو را دارد؟ وقتی والدین بحث در مورد کاری که در مقیاس بزرگ تر آنچنان اهمیتی ندارد را ادامه می دهند کودک ممکن است احساس اضطراب کند، آن هم وقتی کودک بعد از یک روز طولانی تمرین یا مسابقه خسته شده باشد. به هر دلیلی که باشد، شما می توانید این گونه بحث ها را متوقف کنید، و هر موقع ماهی را از آب بگیرید تازه خواهد بود.

۴. تزریق آرزوهای المپیکی

تشویق کودک و گفتن اینکه او می تواند هرچه می خواهد باشد عالی است! بچه ها باید بشنوند که توانایی رشد دارند.

لیکن، آنچه آنها نیازی به شنیدن ندارند اهمیت فوق العاده المپیک است. مطمئناً المپیک هیجان انگیز است و ما دوست داریم بچه هایمان از هیجان شمشیربازی لذت ببرند. تماشای مسابقات شمشیربازی هر چهار سال یک بار هیجان انگیز است و طبیعتاً الهام بخش هم هست. اما قبل از اینکه پوستر شمشیربازهای المپیک را در اتاق کودک خود قرار دهید، یا اصرار بر تماشای مکرر هر مسابقه شمشیربازی المپیک، بکنید کمی خوددار باشید. بگذارید او راه خود را خودش پیدا کند و به خودمان اجازه ندهیم تا با الهام و انگیزه بخشی خود فرزندان مان را عصبی کنیم!

۵. تاکید بیش از حد روی گرفتن بورسیه دانشگاهی

شکی نیست که شمشیربازی در دانشگاه هم می تواند یک تجربه شگفت انگیز باشد و هم اینکه می تواند پشتوانه ای برای ورود به دانشگاه باشد. با این حال، شمشیربازی باید مورد علاقه کودک باشد. قرار دادن تمام تمرکز بر روی اینکه چگونه آنها باید این یا آن راه را بروند تا بتوانند وارد دانشگاه بشوند، استرس آنها را بیشتر می کند.

به بچه ها اجازه دهید از این ورزش لذت ببرند، بدون اینکه فکر کنند در آینده کجا خواهند رفت و چه کاره خواهند شد.

۶. حرف اول را زدن

بچه های ما عشق ما هستند! ما دوست داریم بخشی از زندگی آنها باشیم، خواه این کار در شمشیربازی باشد یا هرگونه فعالیت دیگر. آن بخش نه چندان آسان ماجرا این است که بچه ها نیز به استقلال احتیاج دارند. آنها باید بتوانند چیزهایی داشته باشند که مربوط به خودشان باشد، و شمشیربازی لزوماً یک ورزش انفرادی است که کاملاً متعلق به آنهاست.

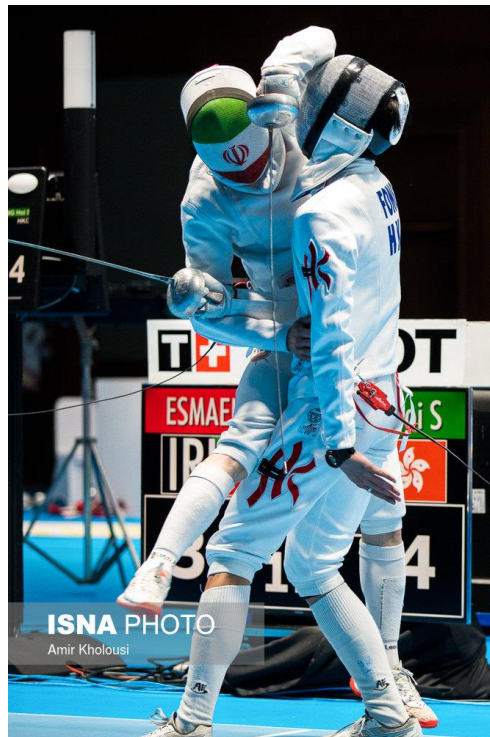
به شمشیربازی کاملاً اشتیاق نشان دهید - تیشرت "والد شمشیربازی" را بپوشید و همه مقاله هایی را که در زمینه رفتار والدین شمشیربازی می توانید پیدا کنید بخوانید، اما همچنین آگاهانه عقب بایستید و بگذارید فرزندان خود راه خود را پیدا کند.

۷. نوازش کردن

آها، این مشکل از همه بزرگ تر است. ما به طور طبیعی دوست نداریم فرزندان مان ناراحت بشوند، اما برای جلوگیری از وقوع آن کاری نیست که بتوانیم یا باید انجام دهیم. رشد در جایی اتفاق می افتد که ما معمولاً احساس راحتی نمی کنیم.

اغلب اوقات، والدین سعی می کنند دخالت کنند تا اطمینان حاصل کنند که همه چیز عالی پیش می رود، و این کار فقط باعث آزار بچه ها شده و مانع رشد آنها می شود. اگر کودکی به اندازه دلخواه شما شمشیربازی نمی کند، به این معنی نیست که باید وارد عمل شوید و این مشکل را برطرف کنید. اگر عقب بایستید و اجازه دهید همه چیز بدون دخالت شما پیش برود، شما هنوز هم مفید و هم درگیر فرآیند کار هستید.

همه این موارد واقعاً به یک چیز خلاصه می شود - **والدین باید به شمشیربازهای جوان خود فضای کافی بدهند.** یکی از بهترین مزایای این ورزش نحوه پرورش استقلال و رشد فردی شخص است. این توانمندی شمشیربازی است که بچه ها را به سمت این ورزش می کشاند! و این اتفاق نمی افتد مگر اینکه والدین اجازه دهند این اتفاق بیفتد.

وقتی ما سعی در حمایت از شمشیربازی کودکان مان داریم، طی کردن این مسیر همراه با آنها بسیار سخت است، اما بعنوان یک پدر و مادر می توانیم از عهده این امر خطیر برآییم. بچه ها با بسیاری از کارهایی که ممکن است والدین را دیوانه کند، راحت هستند، و والدین می توانند از خیر چیزهایی که باعث عصبی شدن بچه ها می شود بگذرند.

Igor Chirashnya
Academy of Fencing Masters Blog